

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

2004

2009

Έγγραφο συνόδου

ΤΕΛΙΚΟ
A6-0090/2007

28.3.2007

ΕΚΘΕΣΗ

σχετικά με τη στέγαση και την περιφερειακή πολιτική
(2006/2108(INI))

Επιτροπή Περιφερειακής Ανάπτυξης

Εισηγητής: Alfonso Andria

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελίδα
ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ.....	3
ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ.....	12
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ.....	16

ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με τη στέγαση και την περιφερειακή πολιτική
(2006/2108 (INI))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη τις κανονιστικές διατάξεις που διέπουν τα Διαρθρωτικά Ταμεία για την περίοδο 2007-2013,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 26ης Σεπτεμβρίου 2006 σχετικά με τη θεματική στρατηγική για το αστικό περιβάλλον¹,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 13ης Οκτωβρίου 2005 σχετικά με την αστική διάσταση στο πλαίσιο της διεύρυνσης²,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμα του Συμβουλίου της 12ης Φεβρουαρίου 2001 για την αρχιτεκτονική ποιότητα του αστικού και αγροτικού περιβάλλοντος³,
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Πολιτική συνοχής και πόλεις: η συμβολή των πόλεων και των πολεοδομικών συγκροτημάτων στην ανάπτυξη και την απασχόληση στις περιφέρειες» (COM(2006)0385),
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Μια θεματική στρατηγική για το αστικό περιβάλλον» (COM(2005)0718),
- έχοντας υπόψη την Πράσινη Βίβλο της Επιτροπής της 22ας Ιουνίου 2005 με τίτλο «Ενεργειακή απόδοση ή περισσότερα αποτελέσματα με λιγότερα μέσα» (COM(2005)0265),
- έχοντας υπόψη τη συμφωνία του Μπρίστολ της 7ης Δεκεμβρίου 2005 η οποία αναφέρει, μεταξύ των οκτώ χαρακτηριστικών μιας βιώσιμης πόλης, ένα καλοσχεδιασμένο και καλοκατασκευασμένο ποιοτικό αστικό περιβάλλον,
- έχοντας υπόψη τον κοινωνικό χάρτη του Συμβουλίου της Ευρώπης – αναθεωρημένη έκδοση (STE 163), που υπογράφηκε στο Στρασβούργο στις 3 Μαΐου 1996,
- έχοντας υπόψη τον ευρωπαϊκό χάρτη για τη στέγαση, που ενέκρινε η διακομματική ομάδα του «Intergroup Urban-Housing» στις 26 Απριλίου 2006,
- έχοντας υπόψη τη δήλωση του Βανκούβερ σχετικά με τους ανθρώπινους οικισμούς, η οποία εκδόθηκε κατά τη διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για τους ανθρώπινους οικισμούς (Habitat I), η οποία διεξήχθη από την 31η Μαΐου έως την 11η Ιουνίου 1976 στο Βανκούβερ,

¹ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P6_TA(2006)0367.

² EE C 233 E της 28.9.2006, σελ. 127.

³ EE C 73 της 6.3.2001, σελ. 6.

- έχοντας υπόψη τη γνωμοδότηση της Επιτροπής Περιφερειών (345/2006) καθώς και τη γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (407/2007) σε εφαρμογή των άρθρων 117 και 118 του Κανονισμού του,
 - έχοντας υπόψη το άρθρο 45 του Κανονισμού του,
 - έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Περιφερειακής Ανάπτυξης (A6-0090/2007),
- A. λαμβάνοντας υπόψη ότι η έλλειψη αξιοπρεπούς στέγασης σε προσιτή τιμή επηρεάζει άμεσα τη ζωή των πολιτών, περιορίζοντας τις δυνατότητές τους για κοινωνική ένταξη και κινητικότητα τόσο στις αστικές όσο και στις αγροτικές περιοχές,
- B. λαμβάνοντας υπόψη ότι πολλές πόλεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης αντιμετωπίζουν σημαντικά προβλήματα στο επίπεδο της στέγασης: όπως πληθωριστική προσφορά ή ανεπάρκεια προσφοράς ανάλογα με την περιφέρεια ή τη χώρα, πρόβλημα αστέγων, έκρηξη του κόστους αγοράς και συντήρησης και κακή κατάσταση των κτιρίων· λαμβάνοντας επίσης υπόψη ότι η κακή συντήρηση συχνά οδηγεί στην κατεδάφιση της υφιστάμενης οικιστικής κληρονομιάς, γεγονός το οποίο μπορεί να δημιουργήσει νέες ανισότητες στο σχεδιασμό των πόλων λόγω απουσίας μιας ολοκληρωμένης αναπτυξιακής στρατηγικής,
- Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι το ζήτημα της αστικής στέγασης εντάσσεται στο ευρύτερο πλαίσιο του αστικού σχεδιασμού και έτσι σχετίζεται με τα προβλήματα της πτώσης του βιοτικού επιπέδου σε ορισμένες συνοικίες, της υποβάθμισης του περιβάλλοντος (ρύπανση της ατμόσφαιρας και των υδάτων, θόρυβος, λύματα, κυκλοφοριακό πρόβλημα κ.λπ.), της δυσλειτουργίας των δημόσιων υπηρεσιών, της προσβασιμότητας, της ασφάλειας κ.λπ.,
- Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι δυσκολίες πρόσβασης στη στέγαση αποτελούν αιτία φαινομένων κοινωνικού αποκλεισμού και γκετοποίησης,
- E. λαμβάνοντας υπόψη ότι η δημογραφική εξέλιξη και η αστυφιλία μπορούν να οδηγήσουν, σε ορισμένες περιφέρειες, σε κάμψη της ζήτησης στέγασης, σε μη χρήση κατοικιών και στο μαρασμό των πολιτιστικών υποδομών ειδικότερα με αποτέλεσμα να μειώνεται η ποιότητα ζωής στις εν λόγω συνοικίες στις οποίες κατοικούν ως επί το πλείστον οι μειονεκτούσες κατηγορίες του πληθυσμού,
- ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι ο συνδυασμός των χαμηλών εισοδημάτων, των υψηλών τιμών της ενέργειας και των ανεπαρκών συστημάτων θέρμανσης και μόνωσης οδηγεί σε φαινόμενα ενεργειακής ένδειας και ενεργειακού αποκλεισμού,
- Z. λαμβάνοντας υπόψη ότι το ζήτημα της στέγασης δεν αποτελεί απλώς ζήτημα κατασκευής κατοικιών, αλλά ότι περιλαμβάνει επίσης κοινωνικές υποδομές (πολιτιστικά κέντρα, βιβλιοθήκες, στάδια, χώρους συνάντησης, κλπ.), οι οποίες αποτελούν σημαντικό παράγοντα κοινωνικής ένταξης και παράλληλης αντιμετώπισης του αισθήματος αποξένωσης που είναι ιδιαίτερα διαδεδομένο στις μεγάλες αστικές περιοχές,
- H. λαμβάνοντας υπόψη ότι ο κοινωνικός αποκλεισμός είναι αντίθετος προς το ευρωπαϊκό κοινωνικό μοντέλο,

- Θ. λαμβάνοντας υπόψη ότι πρέπει να διατηρηθεί η ζωτικότητα των κέντρων των πόλεων και των συνοικιών καθώς και τα κτίρια που έχουν χαρακτηριστεί ιστορικά μνημεία,
- I. λαμβάνοντας υπόψη ότι η αστική εξάπλωση προκαλεί πολυάριθμα κοινωνικά και οικονομικά προβλήματα επηρεάζοντας τις μεταφορές (συμφόρηση των μέσων μαζικής μεταφοράς, εξάρτηση από τα αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσης), την προστασία του περιβάλλοντος (αυξημένη κατανάλωση ενέργειας, ρύπανση) και την προσβασιμότητα των υπηρεσιών,
- ΙΑ. λαμβάνοντας υπόψη τη σημασία της αναζωογόνησης και της επαναχρησιμοποίησης των βιομηχανικών περιοχών (*brownfield sites*) και της προστασίας των παρθένων περιοχών (*greenfield sites*),
- ΙΒ. λαμβάνοντας υπόψη ότι τα χρηματοδοτικά μέσα της πολιτικής συνοχής συμβάλλουν στην αναζωογόνηση των αστικών χώρων, προωθώντας την ανάπλαση των δημόσιων χώρων, στην εφαρμογή μέτρων ασφάλειας και πρόληψης της εγκληματικότητας, την ανάπτυξη δράσεων υπέρ της αποδοτικής χρήσης των υδάτων και της ενέργειας, τη στήριξη μέτρων κοινωνικής ένταξης, κ.λπ.,
- ΙΓ. λαμβάνοντας υπόψη τα ειδικά προβλήματα που σχετίζονται με τις μεγάλες προκατασκευασμένες κατοικίες, σε σχέση τόσο με την ποιότητα της κατοικίας όσο και με τις δυσκολίες που σχετίζονται με την επισκευή των υποδομών (χρηματοδότηση των εργασιών συντήρησης και ανακαίνισης, καθώς και της έρευνας για τις κατάλληλες τεχνικές και τεχνολογίες),
- ΙΔ. λαμβάνοντας υπόψη ότι ο νέος κανονισμός του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ) κατέστησε επιλέξιμη για χρηματοδότηση τη στέγαση στα νέα κράτη μέλη για μια σειρά συγκεκριμένων περιπτώσεων¹,
- ΙΕ. λαμβάνοντας υπόψη τα προβλήματα που σχετίζονται με την ιδιοκτησία των κατοικιών, κυρίως αυτά που οφείλονται σε ανεπαρκή ρύθμιση σε ορισμένα κράτη μέλη τόσο των ενοικίων όσο και των μεταβιβάσεων ιδιοκτησίας,
- ΙΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη το έβδομο πρόγραμμα πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Κοινότητας για δραστηριότητες έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης²,
- ΙΖ. λαμβάνοντας υπόψη τις χρηματοδοτικές πρωτοβουλίες JEREMIE (Joint European Resources for Micro to Medium Enterprises / κοινοί ευρωπαϊκοί πόροι για τις πολύ μικρές έως μεσαίες επιχειρήσεις) και JESSICA (Joint European Support for Sustainable Investment in City Areas / κοινή ευρωπαϊκή στήριξη για βιώσιμες επενδύσεις σε αστικές περιοχές), που εφαρμόζονται σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (ΕΤΕπ) και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Επενδύσεων (ΕΤΕ),

¹ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1080/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης: άρθρο 7, παράγραφος 2 και αιτιολογικές σκέψεις 5 και 6.

² Έβδομο πρόγραμμα πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Κοινότητας για δραστηριότητες έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης (2007-2013).

- ΙΗ. λαμβάνοντας υπόψη ότι ο τομέας της στέγασης αποτελεί σημαντική πηγή απασχόλησης τόσο στον τομέα των κατασκευών όσο και στους τομείς της ανακαίνισης, της διαρρύθμισης, των τοπικών υπηρεσιών και των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών,
- ΙΘ. λαμβάνοντας υπόψη ότι το Συμβούλιο Απασχόλησης, Κοινωνικής Πολιτικής, Υγείας και Θεμάτων Καταναλωτών έδωσε μεγαλύτερη προτεραιότητα στο ζήτημα των αστέγων και του αποκλεισμού που συνδέεται με τη στέγαση στο πλαίσιο της στρατηγικής της ΕΕ για την κοινωνική ένταξη και την κοινωνική προστασία,
- Κ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι επενδύσεις σε εργατικές κατοικίες διαδραματίζουν και θα συνεχίσουν να διαδραματίζουν ουσιώδη ρόλο στην παροχή στέγασης σε πολυάριθμα άτομα τα οποία, διαφορετικά δεν θα μπορούσαν να έχουν πρόσβαση στην αγοράς στέγασης,
1. θεωρεί ότι το δικαίωμα επαρκούς στέγασης σε λογική τιμή αποτελεί σημαντικό θεμελιώδες δικαίωμα , το οποίο αναγνωρίζεται σε πολυάριθμους διεθνείς χάρτες και συντάγματα των κρατών μελών·
 2. θεωρεί ότι η ανακαίνιση των κατοικιών για κοινωνικούς σκοπούς και σκοπούς ενεργειακής απόδοσης δεν αποτελεί αποκλειστικά αστικό πρόβλημα και ότι οι πολυάριθμες δυσκολίες στον τομέα της στέγασης που αντιμετωπίζουν επί του παρόντος οι αγροτικές περιοχές, κυρίως στις νέες χώρες συνοχής, πρέπει να τύχουν της απαιτούμενης προσοχής·
 3. ζητεί να προσδιοριστεί, σε ευρωπαϊκό επίπεδο, μια σειρά δεικτών ποιότητας που θα καθορίζουν την έννοια της «επαρκούς στέγασης»·
 4. υπογραμμίζει ότι είναι σημαντικό η ΕΕ να εγκρίνει έναν ευρωπαϊκό χάρτη για τη στέγαση βάσει του έργου της διακομματικής ομάδας «Intergroup Urban-Housing» του Κοινοβουλίου και βάσει του χάρτη που έχουν εγκρίνει οι εκπροσωπούμενες πολιτικές ομάδες·
 5. τονίζει την ανάγκη να ενισχυθεί –στο πλαίσιο της στρατηγικής της Λισαβόνας– το δικαίωμα στεγαστικής ενίσχυσης, καθώς και άλλα κοινωνικά δικαιώματα, προκειμένου να καταστεί δυνατή η πραγματική κινητικότητα των εργαζομένων·
 6. επιθυμεί οι ιθύνοντες σε εθνικό και τοπικό επίπεδο να εγκρίνουν μέτρα που θα βοηθήσουν τους νέους να αποκτήσουν την πρώτη κατοικία τους·
 7. ζητεί από την Επιτροπή να συμπεριλάβει τη στέγαση στον προβληματισμό σχετικά με τις πόλεις και την αειφόρο ανάπτυξη των περιφερειών, καθώς και στο πρόγραμμα εργασίας της διυπηρεσιακής ομάδας δράσης που συστάθηκε για τον συντονισμό των πολιτικών που επηρεάζουν την αστική διάσταση·
 8. επισημαίνει τη σημασία των ζητημάτων ασφαλείας:
 - όσον αφορά την εγκληματικότητα, κυρίως στις υποβαθμισμένες συνοικίες,
 - όσον αφορά τα κτίρια (κανόνες κατασκευής και λειτουργίας),

- όσον αφορά τις υποδομές ηλεκτρικής ενέργειας και φυσικού αερίου, τις υποδομές ύδρευσης, αποχέτευσης και θέρμανσης (ασφάλεια των υφιστάμενων συστημάτων και των τεχνολογιών επισκευής και αντικατάσταση των απηρχαιωμένων σωληνώσεων)·
9. θεωρεί επίσης σημαντική τη συνεκτική προσέγγιση στην αντιμετώπιση των διαφόρων διαστάσεων της αιφόρου ανάπτυξης (αλληλεγγύη, περιβάλλον και ενέργεια), της προσβασιμότητας, της υγείας, της ασφάλειας και της χρηστικής ποιότητας, καθώς και τη διασφάλιση ότι η επιβάρυνση των βελτιώσεων των κατοικιών θα είναι συμβατή με τις οικονομικές δυνατότητες των οικογενειών·
 10. τονίζει τη σημασία των πολιτιστικών κέντρων, του διαπολιτισμικού διαλόγου καθώς και των κοινών σχεδίων μεταξύ διαφόρων συνοικιών, καθώς επιτρέπουν να ευνοηθεί η ενσωμάτωση των διαφόρων κοινοτήτων που ζουν στις πόλεις, τα προάστια και τις κοντινές αγροτικές περιοχές·
 11. τονίζει την ανάγκη να ληφθούν υπόψη τα συγκεκριμένα προβλήματα των αγροτικών περιοχών προκειμένου να προωθηθεί μια ισόρροπη πολιτική χωροταξικού σχεδιασμού η οποία θα καταπολεμά το διαχωρισμό και τον αποπληθυσμό των αγροτικών περιοχών, λαμβάνοντας ειδικά υπόψη τα πολλά μειονεκτήματα αυτών των περιοχών όπως χαμηλά επίπεδα εισοδημάτων, διασκορπισμένες και ερειπωμένες, κατοικίες και έλλειψη ενοικιαζόμενων, κοινωνικών ή άλλου είδους κατοικιών·
 12. τονίζει επίσης την ιδιαιτερότητα των ζητημάτων στέγασης στις μικρές πόλεις· θεωρεί ότι οι μικρές πόλεις προσελκύουν τον αγροτικό πληθυσμό όχι μόνο λόγω της απασχόλησης την οποία προσφέρουν, αλλά επίσης επειδή επιτρέπουν την απόκτηση υψηλότερου επιπέδου εκπαίδευσης και κατάρτισης και επειδή ανταποκρίνονται σε ανάγκες στον τομέα της υγείας και του πολιτισμού· υπογραμμίζει ότι πρέπει να υποστηριχθεί η ανάπτυξη του ρόλου που διαδραματίζουν οι μικρές πόλεις, καθώς είναι άρρηκτα συνδεδεμένος με την ανασυγκρότηση των αγροτικών περιοχών, ιδίως όσον αφορά τις υπηρεσίες στον τομέα της υγείας, της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, την ανάπτυξη των ΜΜΕ, του τουρισμού, των θερέτρων υγείας, κτλ·
 13. θεωρεί ότι, στην ύπαιθρο, είναι απαραίτητο να προταθούν μέτρα ενθάρρυνσης της απόκτησης, της αποκατάστασης και ανακαίνισης παλαιών κτισμάτων, να υποστηριχθούν οι δημόσιοι και ιδιωτικοί φορείς που παρέχουν αφειδώς συμβουλές και εξατομικευμένη υποστήριξη για την εγκατάσταση ιδιωτών και επαγγελματιών και να βελτιωθεί η προσφορά δημόσιων και ιδιωτικών εργατικών κατοικιών, καινούριων ή ανακαινισμένων·
 14. προτρέπει την Επιτροπή να αναθέσει την εκπόνηση μελέτης, και τα κράτη μέλη να βελτιώσουν τη συγκέντρωση δεδομένων, σχετικά με το κόστος και τη ζήτηση της στέγασης και γενικότερα την αγορά ακινήτων, λαμβάνοντας υπόψη την ετερογένεια όσον αφορά τη χρήση των κατοικιών, τις αλλαγές στις παραδοσιακές οικογενειακές δομές και την ιδιαίτερη κατάσταση των νέων καθώς και τη γήρανση και την παρακμή του πληθυσμού· επιπλέον καλεί τα κράτη μέλη να λάβουν υπόψη την πρόσβαση στις τεχνικές, κοινωνικές, πολιτιστικές υποδομές και τις υποδομές μεταφορών καθώς και το ποσοστό χρησιμοποίησής τους κατά το σχεδιασμό και την αναδιάρθρωση στεγαστικών σχεδίων και κατά τη συγκέντρωση δεδομένων·

15. υπογραμμίζει ότι, λαμβανομένης υπόψη της αρχής της επικουρικότητας, τα προβλήματα στέγασης, ως εθνικό ζήτημα, θα πρέπει να αντιμετωπιστούν πρωτίστως σε τοπικό επίπεδο και ότι, σε αυτό το πλαίσιο, πρέπει να ενισχυθούν οι δήμοι·
16. θεωρεί ότι, λόγω της πολυπλοκότητας των ζητημάτων που επηρεάζουν τη στέγαση, είναι απαραίτητο να υιοθετηθεί μια ολοκληρωμένη προσέγγιση –βασισμένη στις αρχές της επικουρικότητας και της εγγύτητας– έτσι ώστε να εξασφαλισθεί η ταυτόχρονη ενεργοποίηση των διαφόρων παραγόντων που επιτρέπουν τη διευκόλυνση της πρόσβασης στη στέγαση και τη βελτίωση της κατασκευής, της ποιότητας ζωής όλων των γενεών και την ελκυστικότητα τόσο του αστικού όσο και του αγροτικού περιβάλλοντος·
17. εφιστά την προσοχή στο γεγονός ότι η πλειονότητα των εργατικών κατοικιών δεν βρίσκονται σε περιβάλλον ιδιαίτερα ευνοϊκό για την υγεία και ότι η ποιότητά τους δεν επιτρέπει την εξασφάλιση υγιεινών συνθηκών διαβίωσης, και ως εκ τούτου είναι απαραίτητο όχι μόνο να προαχθεί η στέγαση μέσω αναπτυξιακών δράσεων που χρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, αλλά επίσης να βελτιωθεί η υγεία και το περιβάλλον των κατοίκων των εργατικών κατοικιών και, κατ' επέκταση, η ποιότητα ζωής τους·
18. θεωρεί επίσης ότι η υιοθέτηση μιας ολοκληρωμένης προσέγγισης έχει περισσότερες πιθανότητες επιτυχίας εάν εφαρμοστεί από τις τοπικές και περιφερειακές αρχές, οι οποίες μπορούν να διασφαλίσουν ένα σφαιρικό όραμα, τον βέλτιστο συντονισμό των πολιτικών και των μέτρων που υλοποιούνται στην οικιστική περιοχή και ένα μακροπρόθεσμο όραμα για την ανάπτυξη της εν λόγω αστικής περιοχής· συνεπώς, προτρέπει τα κράτη μέλη, δυνάμει του άρθρου 11 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ.1083/2006 του Συμβουλίου της 11ης Ιουλίου περί καθορισμού γενικών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και το Ταμείο Συνοχής, να εντάξουν τις πόλεις στον προγραμματισμό και στη διαχείριση των διαρθρωτικών πόρων που προορίζονται για τη συγχρηματοδότηση των επιλέξιμων αστικών δράσεων στο πλαίσιο των επιχειρησιακών προγραμμάτων και να αναθέσουν σε αυτές την υλοποίησή τους·
19. καλεί τα κράτη μέλη και/ή τις τοπικές αρχές τους να μεριμνήσουν ώστε κατά την εκπόνηση των προγραμμάτων σχετικά με τη στέγαση που επωφελούνται κοινοτικών χρηματοδοτήσεων, οι φορείς τοπικής αυτοδιοίκησης να προβαίνουν, βάσει της σύστασης της Φινλανδικής Προεδρίας με τίτλο «Η Υγεία σε όλες τις πολιτικές», σε εκτίμηση του αντικτύπου στην υγεία η οποία θα επιτρέπει την επίτευξη ενός υγιεινού περιβάλλοντος διαβίωσης για τα από κοινωνική άποψη αποκλειόμενα άτομα·
20. υπογραμμίζει την ανάγκη διαλόγου και συντονισμού μεταξύ των διαφόρων επιπέδων των τοπικών, των περιφερειακών και των κυβερνητικών αρχών, προκειμένου να εξασφαλιστεί η συνοχή της δημόσιας παρέμβασης και να καταστεί κοινωνικά υπεύθυνη μέσω οριζόντιου συντονισμού (που αφορά όλες τις κοινοτικές πολιτικές για τη στέγαση), κάθετου συντονισμού (ανάμεσα στους φορείς που ασχολούνται με τη στέγαση στα διάφορα επίπεδα – ευρωπαϊκό, εθνικό, περιφερειακό και τοπικό) και μεικτού συντονισμού (μεταξύ των δημόσιων αρχών, των κοινωνικοοικονομικών φορέων και της κοινωνίας των πολιτών)· ζητεί επίσης την ενίσχυση της συμμετοχής των κατοίκων και των οργανώσεων τους προκειμένου να καταλήξουν σε κοινές επιλογές όσον αφορά την αναζωογόνηση, την αποκατάσταση, τη διαχείριση και τη διατήρηση του αστικού περιβάλλοντος·

21. ζητεί τον καλύτερο συντονισμό των χρηματοδοτικών ροών και των πολιτικών που επηρεάζουν τη στέγαση, μεριμνώντας ιδίως για τη συμπληρωματικότητα μεταξύ των δράσεων που στηρίζονται από το ΕΤΠΑ, τα χρηματοδοτικά μέσα JESSICA και JEREMIE, καθώς και το έβδομο πρόγραμμα πλαίσιο για την έρευνα, και των λοιπών κοινοτικών, εθνικών, περιφερειακών και τοπικών πρωτοβουλιών στον τομέα της στέγασης και της ανάπλασης των πόλεων, και ειδικότερα του εκσυγχρονισμού και της ανάπλασης των κτιρίων κατοικίας των ιστορικών συνοικιών των πόλεων·
22. επιθυμεί – στο πλαίσιο της αναθεώρησης των κανονισμών που διέπουν την πολιτική συνοχής η οποία προβλέπεται για το 2009 – να ανοίξει εκ νέου ο διάλογος για την επέκταση σε όλα τα κράτη μέλη της πρόσβασης στα κοινοτικά κονδύλια για την ανακαίνιση κοινωνικών κατοικιών σε όλα τα κράτη μέλη προκειμένου να εξοικονομηθεί ενέργεια και να προστατευθεί το περιβάλλον, η οποία δεν προβλέπεται σήμερα παρά μόνον για ορισμένες χώρες, δεδομένου ότι οι ανάγκες για κατοικίες αποτελούν μια καίρια πτυχή κοινή σε ολόκληρη την Ευρώπη· ζητεί από την Επιτροπή και την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (ΕΤΕπ) να εφαρμόσουν την πρωτοβουλία JESSICA υπό του ίδιους όρους σε όλες τις χώρες συμπεριλαμβανομένης της στέγασης στο πλαίσιο μιας ολοκληρωμένης αναπτυξιακής προσέγγισης·
23. προτρέπει τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη να χρησιμοποιούν πλήρως τους πόρους που τίθενται στη διάθεσή τους από το ΕΤΠΑ στον τομέα της στέγασης·
24. καλεί την Επιτροπή, κατά τη διενέργεια του ελέγχου των παρεμβάσεων των Διαρθρωτικών Ταμείων, να μεριμνά ώστε, στο πλαίσιο της χρηματοδότησης της κατασκευής κατοικιών από τα Ευρωπαϊκά Διαρθρωτικά Ταμεία, να τηρείται πλήρως η αιτιολογική σκέψη 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1080/2006 και η επιδοτούμενη κατασκευή κατοικιών, με καθορισμό κοινωνικών και ανώτατων τιμών μισθώσεως, σύμφωνα με την αρχή της δημόσιας ενίσχυσης να επιτρέπει τη διάθεση επαρκών κατοικιών στις μειονεκτούσες κατηγορίες του πληθυσμού·
25. επαναλαμβάνει τη στήριξή του στην ενίσχυση της σύμπραξης μεταξύ των δημόσιων αρχών, των κοινωνικοοικονομικών φορέων και της κοινωνίας των πολιτών και υπογραμμίζει τη σημασία που θα μπορούσαν να διαδραματίσουν οι συμπράξεις δημόσιου ιδιωτικού-τομέα ιδίως στον εκσυγχρονισμό των προκατασκευασμένων κτιρίων και την αναζωογόνηση των βιομηχανικών περιοχών·
26. στηρίζει την εκστρατεία που εγκαινίασε η Επιτροπή υπέρ της βιώσιμης ενέργειας, η οποία έχει στόχο την ευαισθητοποίηση των ευρωπαϊκών πολιτών σχετικά με τη μείωση της οικιακής κατανάλωσης· προτρέπει επίσης την Επιτροπή να προωθήσει μια ευρεία εκστρατεία ενημέρωσης, στο πλαίσιο του σχεδίου δράσης για την ενεργειακή απόδοση·
27. καλεί από την Επιτροπή να διευκολύνει τη διάδοση στον τομέα της στέγασης νέων τεχνολογιών και πιο αποδοτικών οικοδομικών προϊόντων, που θα επιτρέπουν την κατανάλωση λιγότερης ενέργειας·
28. καλεί την Επιτροπή να δώσει αποτελεσματική συνέχεια στην πιλοτική δράση για τον τομέα της κοινωνικής κατοικίας στο πλαίσιο του προγράμματος SAVE¹, με στόχο την

¹ SAVE – πολυετές πρόγραμμα με στόχο την προώθηση της ενεργειακής απόδοσης

προώθηση και τη διάδοση των επιλεγμένων παραδειγματικών έργων όσον αφορά την ενεργειακή απόδοση·

29. υπογραμμίζει τη σημασία των ανταλλαγών άριστων πρακτικών όσον αφορά τις πολιτικές στέγασης και προτρέπει την Επιτροπή να αναπτύξει θεματικά δίκτυα για τη στέγαση ανάλογα με εκείνα που έχουν συσταθεί στο πλαίσιο του προγράμματος URBACT· στο πλαίσιο αυτό θεωρεί ενδιαφέρουσα την πρωτοβουλία της Επιτροπής με τίτλο «Περιφέρειες για την οικονομική αλλαγή» (COM(2006)0675) και αναμένει την παρουσίαση των λεπτομερών όρων εφαρμογής της εν λόγω πρωτοβουλίας·
30. καλεί την Επιτροπή να δημιουργήσει έναν διαδικτυακό τόπο σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Ένωσης που θα μπορέσει να λειτουργήσει ως φόρουμ συνεργασίας και ανταλλαγής πληροφοριών και άριστων πρακτικών κατά το πρότυπο του ευρωπαϊκού δικτύου γνώσεων για τις αστικές περιοχές (EUKN - European Urban Knowledge Network)·
31. καλεί από την Επιτροπή να εκπονήσει μελέτη που θα παρουσιάζει την κατανομή των αρμοδιοτήτων και των ευθυνών μεταξύ του εθνικού, του περιφερειακού και του τοπικού επιπέδου, καθώς και το νομικό πλαίσιο για τη στέγαση στα διάφορα κράτη μέλη· πιστεύει ότι μια τέτοια μελέτη θα επέτρεπε τη λήψη μελετημένων αποφάσεων, καθώς και τον εντοπισμό πιθανών πεδίων δράσης της ΕΕ υπέρ της στέγασης, με στόχο τη διασφάλιση της παροχής πραγματικής προστιθέμενης αξίας από τα κοινοτικά μέτρα σε σχέση με τις εθνικές, περιφερειακές και τοπικές δράσεις·
32. στηρίζει ένθερμα την ιδέα της απλούστευσης των γραφειοκρατικών διαδικασιών σε όλα τα επίπεδα, προκειμένου να καταστεί πιο αποδοτικός ο χωροταξικός σχεδιασμός και η διαχείριση·
33. υπογραμμίζει τη σημασία της κατάρτισης των φορέων που δραστηριοποιούνται στον τομέα αυτόν, συμπεριλαμβανομένης της ειδικής κατάρτισης στους τομείς του αστικού σχεδιασμού, των κατασκευών, της ανάπτυξης, της διαχείρισης και της διατήρησης των υφιστάμενων κτηρίων και εκφράζει ικανοποίηση για τη χρηματοδότηση δράσεων κατάρτισης στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου (ΕΚΤ)·
34. υπογραμμίζει ότι είναι σημαντικό οι αρχές χωροταξικού σχεδιασμού να λαμβάνουν υπόψη τους – στο στάδιο του προσδιορισμού των πολιτικών χωροταξικού σχεδιασμού και της προετοιμασίας των παρεμβάσεων και της υλοποίησης - την προσβασιμότητα για τα άτομα με αναπηρία στις κατοικίες και τις δημόσιες υπηρεσίες, καθώς και στα αστικά μέσα μεταφοράς, καθώς και να προβλέπουν χώρους άσκησης και αναψυχής για τα παιδιά και τους νέους·
35. ενθαρρύνει την ΕΤΕπ και την Επιτροπή να εφαρμόσουν, στο πλαίσιο του JEREMIE και σε συνεργασία με την πρωτοβουλία JESSICA, μια στρατηγική για την τόνωση της ανάπτυξης του τομέα των κατασκευών, ιδίως στα νέα κράτη μέλη, γεγονός που θα αποτελούσε διαρθρωτική στήριξη για την ανάπτυξη της στέγασης με την κινητοποίηση των τοπικών και των περιφερειακών πόρων γύρω από αστικά προγράμματα·
36. προτρέπει τις εθνικές, περιφερειακές και τοπικές αρχές να εξακριβώσουν τις διαφορετικές συνθήκες που επικρατούν στις πόλεις και στις περιφέρειες των κρατών

μελών και να εκπονήσουν και να αναθεωρήσουν τις πολιτικές τους στον τομέα της στέγασης σύμφωνα με την αρχή της βιωσιμότητας·

37. ζητεί από τις εθνικές, περιφερειακές και τοπικές αρχές να αποδυθούν επειγόντως σε έναν από τους πρωταρχικούς στόχους της πολιτικής στον τομέα της στέγασης, ήτοι την εξάλειψη του προβλήματος των αστέγων·
38. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή, καθώς και στις κυβερνήσεις των κρατών μελών, στην Επιτροπή των Περιφερειών και στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Παρότι η Συνθήκη δεν εκχωρεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση συγκεκριμένες αρμοδιότητες όσον αφορά τη στέγαση, μεγάλος αριθμός κοινοτικών πολιτικών (κυρίως αυτές που αφορούν το περιβάλλον, την ενέργεια, τις μεταφορές, την κοινωνική πολιτική ή ακόμα και τα μέτρα υπέρ της κοινής αγοράς) έχουν άμεσες ή έμμεσες επιπτώσεις στην κατάσταση της στέγασης στα διάφορα κράτη μέλη της ΕΕ.

Ωστόσο, ο κανονισμός του ΕΤΠΑ για την περίοδο 2007-2013 κατέστησε επιλέξιμη τη στέγαση στα νέα κράτη μέλη για μια σειρά περιπτώσεων που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 2 και στις αιτιολογικές σκέψεις 5 και 6, μεταφέροντας de facto στην ΕΕ ένα μέρος των αρμοδιοτήτων στον τομέα αυτόν.

Η στέγαση εντάσσεται, εξάλλου, σε έναν ευρύτερο προβληματισμό σχετικά με την ελκυστικότητα των πόλεων και την ενίσχυση των δυνατοτήτων τους όσον αφορά την ανάπτυξη και τη δημιουργία θέσεων εργασίας, και άπτεται, ως εκ τούτου, και της συμβολής τους στην εφαρμογή της στρατηγικής της Λισαβόνας. Η συμβολή των πόλεων στην ανάπτυξη και στην απασχόληση επισημαίνεται επίσης στους κοινοτικούς στρατηγικούς προσανατολισμούς για τη συνοχή.

Εν προκειμένω, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει ταχθεί με διάφορα ψηφίσματά του¹ υπέρ της λήψης συγκεκριμένων μέτρων για την προώθηση της ανάπτυξης του αστικού περιβάλλοντος και υπέρ της ανάθεσης περισσότερων ευθυνών στους τοπικούς φορείς λήψης αποφάσεων, οι οποίοι θα έπρεπε να καταρτίσουν σχέδια για τη διαχείριση και τις αστικές συγκοινωνίες, με στόχο τη βελτίωση της καθημερινής ζωής στις πόλεις τους.

Εξάλλου, ο ευρωπαϊκός χάρτης για τη στέγαση, τον οποίον ενέκρινε στις 26 Απριλίου 2006 η διακομματική ομάδα «Intergroup Urban-Housing» του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ορίζει τη στέγαση ως αγαθό πρώτης ανάγκης, θεμελιώδες κοινωνικό δικαίωμα βασικό για το ευρωπαϊκό κοινωνικό μοντέλο και στοιχείο της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

Στο πλαίσιο αυτό, είναι σημαντικό να προσδιοριστούν οι παράγοντες που επηρεάζουν τη στέγαση, προκειμένου να εφαρμοστεί μια «κοινωνικά υπεύθυνη πολιτική» και να καταστεί η στέγαση προσιτή σε όλους. Πρέπει να αντιμετωπιστούν τα φαινόμενα χωροταξικού διαχωρισμού και «γκετοποίησης», καθώς και οι κοινωνικοοικονομικές προκλήσεις που σχετίζονται με τη γήρανση του πληθυσμού, εντάσσοντας παράλληλα τη στέγαση σε μια ευρύτερη προοπτική αειφόρου ανάπτυξης των πόλεων.

Στην παρούσα έκθεση θα εξετάσουμε τη στέγαση δίδοντας έμφαση σε τρεις βασικούς άξονες:

1. την κοινωνική διάσταση
2. την περιβαλλοντική και ενεργειακή διάσταση
3. τη συντονιστική διάσταση

¹ Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τη θεματική στρατηγική για το αστικό περιβάλλον (2006/2061(INI)) και ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με την αστική διάσταση στο πλαίσιο της διεύρυνσης (2004/2258(INI)).

1. Κοινωνική διάσταση

Η απουσία αξιοπρεπούς στέγασης σε προσιτή τιμή, τη στιγμή που χαρακτηρίζεται θεμελιώδες δικαίωμα από τον ευρωπαϊκό χάρτη για τη στέγαση, επηρεάζει άμεσα τη ζωή των πολιτών, περιορίζοντας τη δυνατότητα κοινωνικής ένταξής τους, καθώς και τις επιλογές τους σε σχέση με τις σπουδές, την κατάρτιση και την επαγγελματική τους εξέλιξη.

Αυτό με τη σειρά του επηρεάζει την ανταγωνιστικότητα, την απασχόληση και εν γένει την οικονομική ανάπτυξη. Οι τιμές των κατοικιών σημειώνουν –την τελευταία δεκαετία– διαρκή αύξηση σε όλες σχεδόν τις χώρες της ΕΕ. Αυτή η αύξηση επέφερε μείωση της ικανότητας των νοικοκυριών να καταναλώνουν άλλα αγαθά, γεγονός που αποτελεί τροχοπέδη σε μακροπρόθεσμο επίπεδο για την αειφόρο ανάπτυξη.

Συγκεκριμένα, τα προβλήματα της προσβασιμότητας και της ποιότητας της στέγασης προκαλούν κοινωνικό διαχωρισμό: όσοι έχουν περιορισμένα οικονομικά μέσα παραμένουν και συνεχίζουν να συρρέουν στις προβληματικές περιοχές, ενώ οι πιο ευκατάστατοι κατευθύνονται προς άλλες συνοικίες. Στο πλαίσιο αυτό εντάσσεται επίσης το ζήτημα των αστέγων και τα προβλήματα κοινωνικής ένταξης των μεταναστών τόσο από άλλες περιοχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσο και από τρίτες χώρες, καθώς και το πρόβλημα των προαστίων, το οποίο εκδηλώνεται μέσω αλληπάλληλων εκρήξεων βίας στις πόλεις πολυάριθμων κρατών μελών.

Στο πλαίσιο αυτό, ο πολιτισμός μπορεί να αποτελέσει πολύτιμο εργαλείο για την προώθηση της ένταξης των διαφόρων κοινοτήτων που απαρτίζουν τις πόλεις και τα προάστια τους. Η δημιουργία πολιτιστικών κέντρων ή η υλοποίηση προγραμμάτων συνεργασίας μεταξύ συνοικιών μπορεί να επιτρέψει τη διενέργεια διαπολιτισμικού διαλόγου, κυρίως στις πόλεις και στα προάστια με υψηλή συγκέντρωση μεταναστών, όπου τα προβλήματα ένταξης είναι εντονότερα. Είναι, λοιπόν, σημαντικό να συμπεριληφθούν πολιτιστικές δραστηριότητες σε μια ολοκληρωμένη στρατηγική σχεδιασμού και ανάπτυξης των πόλεων.

Ο κοινωνικός αποκλεισμός είναι αντίθετος στο ευρωπαϊκό κοινωνικό μοντέλο, το οποίο υποτίθεται ότι προσφέρει προοπτικές ανάπτυξης σε όλους τους πολίτες ανεξαιρέτως. Για τον λόγο αυτόν, είναι απαραίτητο να διασφαλιστεί η μεγαλύτερη κοινωνική συνοχή και να προαχθεί ιδιαίτερα η ένταξη των νέων και των ηλικιωμένων. Και τούτο στο πλαίσιο της αναβάθμισης των σχέσεων μεταξύ ιστορικού κέντρου και περιφέρειας, μεταξύ εύπορων και υποβαθμισμένων συνοικιών, μεταξύ αστικών περιοχών και ενδοχώρας.

Πρέπει, επίσης, να επισημανθεί ότι ο τομέας της στέγασης αποτελεί από μόνος του σημαντική πηγή θέσεων εργασίας, τόσο στον τομέα των κατασκευών όσο και στους τομείς της ανακαίνισης, της χωροταξίας, των τοπικών υπηρεσιών και των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών.

2. Περιβαλλοντική και ενεργειακή διάσταση

Η στρατηγική για την ανάπτυξη της αστικής στέγασης εντάσσεται στο ευρύτερο πλαίσιο μιας γενικής στρατηγικής για την αστική ανάπτυξη. Τα προβλήματα στέγασης δεν περιορίζονται σε ζητήματα κατασκευής και χωροταξίας αυτά καθαυτά, αλλά επηρεάζονται ιδιαίτερα από τον κακό αστικό σχεδιασμό, που έχει ως αποτέλεσμα να καθίστανται ολοένα και λιγότερο ελκυστικές και να βυθίζονται στην υποβάθμιση ορισμένες συνοικίες στις οποίες παρατηρείται υποβάθμιση του περιβάλλοντος (ατμοσφαιρική ρύπανση και ρύπανση των υδάτων, θόρυβος, κυκλοφοριακό πρόβλημα κ.λπ.) και δυσλειτουργίες στο επίπεδο των δημόσιων υπηρεσιών,

της προσβασιμότητας, της ασφάλειας κ.λπ.

Αυτή η υποβάθμιση του βιοτικού επιπέδου οξύνεται συχνά από τα ενεργειακά προβλήματα. Οι αυξανόμενες τιμές της ενέργειας οδηγούν μεν στον εξορθολογισμό της εκμετάλλευσης (εφαρμογή μέτρων και τεχνολογιών για την εξοικονόμηση ενέργειας και την προαγωγή της αιφόρου ενέργειας, ανάπτυξη νέων πηγών ενέργειας κ.λπ.), ωστόσο ο συνδυασμός των χαμηλών εισοδημάτων, των υψηλών τιμών της ενέργειας και των ανεπαρκών συστημάτων θέρμανσης και μόνωσης οδηγεί σε φαινόμενα «ενεργειακής ένδειας»¹ και ενεργειακού αποκλεισμού. Είναι σημαντικό να λάβουμε υπόψη ότι οι μεγαλύτερες δυνατότητες εξοικονόμησης ενέργειας βρίσκονται στον τομέα της στέγασης, όπου η δυνητική εξοικονόμηση εκτιμάται στο 27% της χρησιμοποιούμενης ενέργειας, όπως υπογραμμίζει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο σχέδιο δράσης της για την ενέργεια.

Πρέπει, επίσης, να επισημανθεί ο αντίκτυπος που έχει η αστική εξάπλωση στην κατάσταση των πόλεων. Η εγκατάλειψη των κέντρων των πόλεων και η περιαστικοποίηση προκαλούν πολυάριθμα οργανωτικά προβλήματα που πλήττουν κυρίως τις μεταφορές (συμφόρηση των μέσων μαζικής μεταφοράς, εξάρτηση από τα αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσης), την προστασία του περιβάλλοντος (αυξημένη κατανάλωση ενέργειας, ρύπανση που προκαλείται από τα αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσης) και την προσβασιμότητα στις υπηρεσίες, γεγονός που έχει επιπτώσεις στην κοινωνική και οικονομική κατάσταση της πόλης και των κατοίκων της.

Η ελκυστικότητα των χώρων στέγασης προϋποθέτει την ύπαρξη αποδοτικών, φθηνών και λειτουργικών μέσων μεταφοράς, που επιτρέπουν τη σύνδεση των οικιστικών περιοχών με τους χώρους εργασίας. Είναι, λοιπόν, απαραίτητο να προσφέρονται στο σύνολο του πληθυσμού μέσα μαζικής μεταφοράς που μπορούν να αντικαθιστούν τη χρήση αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσης.

Εξάλλου, είναι απαραίτητη η καλή προσβασιμότητα των χώρων στέγασης στις υπηρεσίες (κυρίως στις κοινωνικές, υγειονομικές, εκπαιδευτικές, εμπορικές και δημόσιες υπηρεσίες). Για τον λόγο αυτόν, πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στις υποβαθμισμένες συνοικίες, οι οποίες συχνά δεν διαθέτουν επαρκείς τοπικές υπηρεσίες και δεν συνδέονται ικανοποιητικά με τις πιο απομακρυσμένες υπηρεσίες.

Η ασφάλεια στις πόλεις διαδραματίζει, επίσης, σημαντικό ρόλο στην ελκυστικότητα των ευρωπαϊκών πόλεων. Για τον λόγο αυτόν, είναι σημαντικό να καταρτιστούν πολιτικές καταπολέμησης της εγκληματικότητας, κυρίως στις υποβαθμισμένες συνοικίες. Η ανάπλαση των δημόσιων χώρων μπορεί, επί παραδείγματι, να αποτρέψει την παραβατικότητα και να διασφαλίσει ένα καλύτερο επίπεδο ασφάλειας. Για την εφαρμογή τέτοιων πολιτικών, είναι απαραίτητο να υπάρχουν διαθέσιμες πληροφορίες και ποιοτικά στατιστικά στοιχεία, που θα επιτρέπουν τον καλύτερο προσανατολισμό των προς υλοποίηση πολιτικών.

Πρέπει, επίσης, να υπογραμμιστεί η σημασία της ασφάλειας των υποδομών διανομής ηλεκτρισμού και φυσικού αερίου, αλλά και των υποδομών ύδρευσης και αποχέτευσης, τόσο σε σχέση με την πρόσβαση όσο και σε σχέση με την ασφάλεια των υφιστάμενων συστημάτων και των χρησιμοποιούμενων τεχνολογιών αποκατάστασης. Η βελτίωση της ασφάλειας των υποδομών είναι επιβεβλημένη προπαντός στα νέα κράτη μέλη της κεντρικής και ανατολικής Ευρώπης, όπου ο σκελετός των υποδομών χρήζει, στην πλειονότητα των περιπτώσεων, αναβάθμισης ώστε να πληρούνται οι ισχύοντες κανόνες ασφαλείας.

¹ Κάνουμε λόγο για «ενεργειακή ένδεια» όταν πάνω από το 10% του εισοδήματος δαπανάται για την πληρωμή λογαριασμών ενέργειας.

3. Συντονιστική διάσταση

Στο πλαίσιο αυτό, όπου τα διάφορα προβλήματα διασταυρώνονται και αλληλοεπηρεάζονται, είναι απαραίτητο να υιοθετηθεί μια ολοκληρωμένη προσέγγιση –βασισμένη στέρεα στις αρχές της επικουρικότητας και της εγγύτητας– που θα μπορούσε να διασφαλίσει την ταυτόχρονη ενεργοποίηση των διαφόρων συνιστωσών που καθορίζουν την ποιότητα της ζωής και την ελκυστικότητα του αστικού περιβάλλοντος, ακολουθώντας μια κοινή και συμμετοχική μέθοδο, εντασόμενη στο πλαίσιο της στρατηγικής της Λισαβόνας και του Γκέτεμποργκ.

Μια τέτοια προσέγγιση μπορεί να εφαρμοστεί καλύτερα μέσω των τοπικών αρχών, οι οποίες μπορούν να διασφαλίσουν ένα σφαιρικό όραμα, τον βέλτιστο συντονισμό των πολιτικών και των πρωτοβουλιών που υλοποιούνται στην οικιστική περιοχή και ένα μακροπρόθεσμο όραμα για την ανάπτυξη της πόλης.

Για να υποστηριχθεί μια τέτοια προσέγγιση, χρειάζεται οριζόντιος συντονισμός (ανάμεσα σε όλες τις κοινοτικές πολιτικές που αφορούν τη στέγαση), κάθετος συντονισμός (ανάμεσα στους φορείς που ασχολούνται με τη στέγαση στα διάφορα επίπεδα – ευρωπαϊκό, εθνικό, τοπικό) και μεικτός συντονισμός (μεταξύ των δημόσιων αρχών, των κοινωνικοοικονομικών φορέων και της κοινωνίας των πολιτών).

Εξάλλου, οι πόλεις, οι περιφέρειες και τα κράτη μέλη πρέπει να διαθέτουν έναν μηχανισμό ανταλλαγής εμπειριών και «ορθών πρακτικών» όσον αφορά τις πολιτικές στέγασης, βάσει των πληροφοριών που λαμβάνονται από το πρόγραμμα URBACT, το οποίο περιλαμβάνει σήμερα 17 θεματικά δίκτυα και πολυάριθμες ομάδες εργασίας.

Συγκεκριμένα, πρέπει να αξιοποιηθούν και να διαδοθούν οι βέλτιστες πρακτικές που εφαρμόζονται από τις εθνικές, τις περιφερειακές και τις τοπικές αρχές, προκειμένου να αναπτυχθεί με συγκεκριμένο τρόπο η προαναφερθείσα στρατηγική, λαμβανομένων υπόψη των διαφόρων πλαισίων αναφοράς. Ο μηχανισμός αυτός θα επιτρέψει τη δημιουργία ενός κύκλου συνεχούς μάθησης και αντιπροσωπεύει μία από τις βασικές πηγές προστιθέμενης αξίας στο ευρωπαϊκό επίπεδο.

Ωστόσο, δεδομένης της πολυπλοκότητας του ζητήματος και της ανάγκης σχεδιασμού και υλοποίησης μιας ολοκληρωμένης προσέγγισης σε τοπικό επίπεδο, η προστιθέμενη αξία που θα μπορούσε να προσφέρει η κοινοτική συμβολή σε σχέση με τις εθνικές, τις περιφερειακές και τις τοπικές δράσεις δεν συνίσταται στη θέσπιση νομοθετικών πράξεων που δεν θα μπορούσαν να ανταποκριθούν στην ποικιλομορφία των αναγκών και των συνθηκών των πόλεων, αλλά στη δημιουργία ενός συστήματος στήριξης των ανταλλαγών και μεταφοράς ορθών πρακτικών μεταξύ των κρατών μελών.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Τίτλος	Στέγαση και περιφερειακή πολιτική
Αριθ. διαδικασίας	2006/2108(INI)
Επιτροπή αρμόδια επί της ουσίας Ημερομηνία αναγγελίας στην ολομέλεια της έγκρισης εκπόνησης	REGI 18.5.2006
Γνωμοδοτική(ές) επιτροπή(ες) Ημερομ. αναγγελίας στην ολομέλεια	EMPL 16.11.2006
Αποφάσισε να μη γνωμοδοτήσει Ημερομηνία της απόφασης	EMPL 23.1.2007
Ενισχυμένη συνεργασία Ημερομ. αναγγελίας στην ολομέλεια	
Εισηγητής(ές) Ημερομηνία ορισμού	Alfonso Andria 2.5.2006
Εισηγητής(ές) που αντικαταστάθηκε(καν)	
Εξέταση στην επιτροπή	22.11.2006 22.1.2007
Ημερομηνία έγκρισης	20.3.2007
Αποτέλεσμα της τελικής ψηφοφορίας	+ : 45 - : 3 0 : 1
Βουλευτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Alfonso Andria, Σταύρος Αρναουτάκης, Elspeth Attwooll, Tiberiu Bărbulețiu, Jean Marie Beaupuy, Rolf Berend, Jana Bobošíková, Antonio De Blasio, Vasile Dîncu, Gerardo Galeote, Iratxe García Pérez, Eugenijus Gentvilas, Pedro Guerreiro, Gábor Harangozó, Marian Harkin, Alain Hutchinson, Mieczysław Edmund Janowski, Gisela Kallenbach, Tunne Kelam, Evgeni Kirilov, Sérgio Marques, Miguel Angel Martínez Martínez, Γιαννάκης Μάτσης, Miroslav Mikolášik, Jan Olbrycht, Maria Petre, Markus Pieper, Wojciech Roszkowski, Elisabeth Schroedter, Stefan Sofianski, Grażyna Staniszevska, Catherine Stihler, Κυριάκος Τριανταφυλλίδης, Oldřich Vlasák, Vladimír Železný
Αναπληρωτής(ές) παρών(όντες) κατά την τελική ψηφοφορία	Alfredo Antoniozzi, Jan Březina, Brigitte Douay, Den Dover, Emanuel Jardim Fernandes, Ljudmila Novak, Mirosław Mariusz Piotrowski, Zita Pleštinská, Christa Prets, Toomas Savi, László Surján, Károly Ferenc Szabó, Νικόλαος Βακάλης
Αναπληρωτής(ές) (άρθρο 178, παρ. 2) παρών(όντες) κατά την τελική ψηφοφορία	Věra Flasarová
Ημερομηνία κατάθεσης	28.3.2007
Παρατηρήσεις (πληροφορίες που διατίθενται σε μία μόνον γλώσσα)	